

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	7
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	11
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	14
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	15
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	19
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	24
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	28

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 13/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 1163 § 1 k.p.c. jest normą szczególną wobec art. 1157 k.p.c. w zakresie uregulowania przedmiotowego zakresu sporów, które można poddać pod rozstrzygnięcie sądu polubownego?”

III CZP 14/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uchwała zarządu spółdzielni, nie zaliczająca piwnicy jako pomieszczenia przynależnego do lokalu mieszkalnego, w sytuacji gdy piwnica przyporządkowana jest do tego lokalu i pozostaje w użytkowaniu osoby, której przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, jest dotknięta nieważnością z uwagi na treść art. 42 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 z późn. zm.)?”

w razie odpowiedzi negatywnej:

„Czy osoba, której przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, do którego to lokalu przyporządkowana jest faktycznie piwnica i jest ona użytkowana przez tę osobę, może wnieść na podstawie art. 43 ust. 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych powództwo o uchylenie uchwały zarządu spółdzielni, mocą której nie zaliczono piwnicy jako pomieszczenia przynależnego do lokalu mieszkalnego, z powodu

naruszania jej interesu prawnego lub uprawnienia (art. 42 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych)?”

III CZP 15/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy po wejściu w życie ustawy z dnia 24 maja 2007 r. nowelizującej ustawę o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 112, poz. 769), która uchyliła przepis art. 772 k.p.c., stanowiący podstawę rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie czynności komorników (Dz. U. Nr 10, poz. 52 ze zm.) przepis art. 924 k.p.c. może stanowić samodzielną podstawę wpisu w księdze wieczystej wzmianki o wszczęciu egzekucji?”

III CZP 16/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy z uwagi na treść art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 14 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 873) prawomocne w dacie wejścia w życie tej ustawy i niezrealizowane uchwały zarządu spółdzielni mieszkaniowych o określeniu przedmiotu odrębnej własności, stanowią podstawę do realizacji przez członków spółdzielni lub inne osoby roszczeń, o których mowa w art. 17¹⁴ u.s.m., czy też roszczenia te są rozpatrywane w całości na podstawie przepisów ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 14 czerwca 2007 r. (Dz. U. Nr 125, poz. 873), a jeśli tak, czy oznacza to konieczność zmiany wcześniej pod-

jętej prawomocnej uchwały o określeniu przedmiotu odrębnej własności tak, by zostały spełnione wymogi określone w art. 42 ust. 3 pkt 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych w aktualnym brzmieniu?”

III CZP 17/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 14 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 873) spółdzielnia mieszkaniowa ma obowiązek realizacji roszczenia, o którym mowa w art. 17¹⁴ ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116, zm.: Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 873, zwanej dalej w skrócie u.s.m.), zgłoszonego i niezrealizowanego do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 14 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych na nowych zasadach określonych w wymienionej ustawie z dnia 14 czerwca 2007 r. i w związku z tym czy ma obowiązek zmiany podjętej do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 14 czerwca 2007 r., tj. do dnia 31 lipca 2007 r. w trybie art. 42 u.s.m. prawomocnej uchwały zarządu spółdzielni o określeniu przedmiotu odrębnej własności lokali tak aby spełniała ona wymogi znowelizowanego ustawą z dnia 14 czerwca 2007 r. przepisu art. 42 ust. 3 pkt 1 u.s.m.?”

III CZP 18/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie o odszkodowanie wywiedzione z wydania decyzji administracyjnej stwierdzającej wydanie z naruszeniem prawa uprzedniej decyzji administracyjnej w przedmiocie ustanowienia prawa własności czasowej do gruntu nieruchomości warszawskiej, może być przeniesione na osobę trzecią w drodze przelewu (art. 509 § 1 k.c.)?”

III CZP 19/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy regulacja art. 68 ust. 2a punkt 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, w brzmieniu nadanym przez art. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 173, poz. 1218), przewidująca zwolnienie nabywcy nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny od obowiązku zwrotu kwoty równej udzielonej bonifikacie po jej waloryzacji w przypadku sprzedaży lokalu mieszkalnego przed upływem 5 lat, jeżeli środki uzyskane z jego sprzedaży przeznaczone zostaną w ciągu 12 miesięcy na nabycie innego lokalu mieszkalnego albo nieruchomości przeznaczonej lub wykorzystanej na cele mieszkaniowe, odnosi się wyłącznie do umów sprzedaży zawieranych przez gminę z najemcami po dacie wejścia w życie wskazanej nowelizacji, tj. po 22 października 2007 r., czy też znajduje zastosowanie także do umów sprzedaży zawieranych przez gminę z najemcami w czasie obowiązywania art. 68 ust. 2 wymienionej ustawy w jej brzmieniu nadanym ustawą z dnia 28 listopada 2003 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 141, poz. 1492), tj. od 22 września 2004 r. do 21 października 2007 r.?”

III CZP 20/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenia o opłatę abonamentową i wynagrodzenie za połączenia telefoniczne z umowy o świadczenie telefonicznych usług powszechnych zawartej przez przedsiębiorcę – powstałe w okresie obowiązywania ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.) – przedawniają się w terminie 3 lat przewidzianym w art. 118 k.c., czy w terminie 2 lat stosowanym odpowiednio z mocy art. 751 k.c. w zw. z art. 750 k.c.?”

III CZP 21/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pozorna umowa sprzedaży nieruchomości zawarta w formie aktu notarialnego, może być uznana, na podstawie art. 83 § 1 zd. 2 k.c., za innego rodzaju ważną umowę przenoszącą własność nieruchomości (umowę o dożywocie)?”

III CZP 22/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sąd nadaje klauzulę wykonalności przeciwko wspólnikom spółki jawnej na podstawie art. 778¹ k.p.c. po wykreśleniu spółki z rejestru?”

III CZP 23/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedsta-

wione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle regulacji zawartej w art. 788 § 1 k.p.c. podstawą nadania klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego pierwotnego wierzyciela może być poświadczona przez notariusza za zgodność z okazanym dokumentem (oryginałem) kopia dokumentu urzędowego?”

III CZP 24/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postanowienie sędziego komisarza wydane w trybie art. 75 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535 z późn. zm.) stanowi tytuł egzekucyjny w zakresie obowiązku upadłego lub osób mu bliskich, którzy w dacie ogłoszenia upadłości zamieszkiwali w budynku mieszkalnym wchodzącym do masy upadłości do opróżnienia tego budynku i wydania go syndykowi masy upadłości?”

III CZP 25/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa dla dochodzenia przez prowadzącego parking od Skarbu Państwa należności za holowanie i przechowywanie pojazdu (zajętego na podstawie art. 129 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym – w brzmieniu tekstu pierwotnego – Dz. U. z 1997 r. Nr 98, poz. 602), którego własność przeszła na rzecz Skarbu Państwa na mocy decyzji wydanej przed dniem 1 stycznia 2002 r., przez powołany wówczas do tego organ (Komendanta Miejskiego Policji)?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 142/08 – z dnia 12 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

Komornikowi nie przysługuje, na podstawie art. 49 ust. 1 w związku z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. 2006 r. Nr 167, poz. 1191 ze zm.) w brzmieniu tych przepisów sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 112, poz. 769), opłata stosunkowa w wypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela z powodu zapłaty przez dłużnika wierzycielowi pełnej kwoty dochodzonej w tym postępowaniu egzekucyjnym.

III CZP 143/08 – z dnia 12 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach

1. Przy rozpoznawaniu zażalenia na zarządzenie przewodniczącego, wzywające stronę do uzupełnienia opłaty od pozwu, nie podlega badaniu zasadność stwierdzenia przez sąd braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym;

2. Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 145/08 – z dnia 12 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie

Oznaczenie w bankowym tytule egzekucyjnym stopy odsetek za opóźnienie poprzez posłużenie się formułą "czterokrotności wy-

sokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego" nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72 poz. 665 ze zm.).

III CZP 117/08 – z dnia 17 lutego 2009 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

1. Przyczyna uchybienia terminowi do wniesienia skargi kasacyjnej przez pełnomocnika ustanowionego przez sąd ustaje w czasie, w którym ma on możliwość jej wniesienia, nie później jednak niż z upływem dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia go o ustanowieniu pełnomocnikiem.

2. Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 127/08 – z dnia 24 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Przewidziany w art. 479⁹ § 1 zd. 2 k.p.c. obowiązek dołączenia do pisma procesowego wniesionego do sądu dowodu doręczenia drugiej stronie odpisu tego pisma albo dowodu wysłania go przesyłką poleconą dotyczy także pisma z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji.

III CZP 138/08 – z dnia 24 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Przepis art. 35 ust. 4¹ ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.) nie wyłącza nabycia własności nieruchomości przez spółdzielnię mieszkaniową powstałą w wyniku podziału spółdzielni, która na tej nieruchomości wybudowała budynek.

III CZP 141/08 – z dnia 24 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie

Umowa przenosząca własność w celu wykonania zobowiązania do przeniesienia własności nieruchomości (art. 158 k.c.), zawarta w formie aktu notarialnego sporządzonego przez notariusza zawieszono w czynnościach zawodowych (art. 68 § 1 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie, tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158), jest nieważna.

III CZP 144/08 – z dnia 24 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy art. 40 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.) jest przepisem szczególnym w stosunku do art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903) oraz do art. 4 pkt 3a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 147/08 – z dnia 24 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

W razie wniesienia za pośrednictwem Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych do sądu okręgowego skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej, skarżący nie przesyła jej odpisu wykonawcy, który zgłosił przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie przeciwnika skargi.

III CZP 2/09 – z dnia 24 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie

Pod rządem art. 442¹ § 3 k.c. powód dochodzący naprawienia szkody na osobie może mieć interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CSK 135/08 – postanowienie z dnia 15 października 2008 r.

Dopuszczalne jest ustanowienie służebności drogi koniecznej na prawie użytkowania wieczystego (art. 145 § 1 k.c.).

IV CSK 239/08 – postanowienie z dnia 29 października 2008 r.

Wniosek o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej (art. 373 ust. 1 pkt 1, 3, 4 oraz art. 374 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze – Dz. U. Nr 60, poz. 535 ze zm.) może być złożony niezależnie od tego, czy zostało wszczęte postępowanie upadłościowe dłużnika.

II CSK 255/08 – wyrok z dnia 7 listopada 2008 r.

Odpowiedzialność wynikającą z art. 299 k.s.h. wyłącza także samodzielnie złożony wniosek członka zarządu sp. z o.o. o ogłoszenie upadłości.

V CSK 162/08 – wyrok z dnia 14 listopada 2008 r.

Czynem nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503) jest także świadome wprowadzenie do obrotu przez osobę trzecią produktów skopiowanych w sposób określony w tym przepisie.

II CSK 304/08 – wyrok z dnia 18 listopada 2008 r.

Uchwała walnego zgromadzenia spółki akcyjnej o usunięciu z

porządku obrad, przewidzianego tym porządkiem – na wniosek akcjonariuszy reprezentujących co najmniej jedną piątą kapitału zakładowego – wyboru członków rady nadzorczej w drodze głosowania oddzielnymi grupami, jest sprzeczna z ustawą (art. 385 § 3 k.s.h.).

III CSK 218/08 – postanowienie z dnia 20 listopada 2008 r.

Przepis art. 179 k.p.c. nie ma zastosowania do biegu terminów prawa materialnego.

V CSK 164/08 – wyrok z dnia 21 listopada 2008 r.

Roszczenie banku o zwrot dopłat do kredytu dokonanych przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, przedawnia się w terminie przewidzianym w art. 118 k.c.

V CSK 271/08 – wyrok z dnia 28 listopada 2008 r.

W sprawie przeciwko Skarbowi Państwa o naprawienie szkody wyrządzonej ograniczeniem prawa dostępu do sądu, spowodowanym odmową zwolnienia od kosztów sądowych, sąd polski jest związany wykładnią art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.), dokonaną w wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, stwierdzającym naruszenie tego przepisu przez Polskę.

V CSK 283/08 – wyrok z dnia 3 grudnia 2008 r.

Uchwała wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością o podwyższeniu kapitału zakładowego przez zmianę umowy spółki nie wymaga jednomyślności.

V CSK 339/08 – postanowienie z dnia 3 grudnia 2008 r.

Skarga o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu, jeżeli w chwili jej wniesienia którakolwiek ze stron nie ma zdolności sądowej, której brak nie może być uzupełniony (art. 406 k.p.c. w zw. z art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 4/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarte w art. 8 ust. 1d ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. z dnia 23 kwietnia 1991 r. z późn. zm.) sformułowanie «jeden tytuł spośród wymienionych w ust. 1» należy rozumieć w ten sposób, że jednym tytułem może być wyłącznie jedna decyzja o internowaniu, czy w ten sposób, że jednym tytułem będzie każda decyzja o internowaniu jako jedna z dwóch podstaw prawnych do dochodzenia odszkodowania i zadośćuczynienia wymienionych w ust. 1?»

I KZP 5/09

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w postępowaniu w przedmiocie wyrażenia zgody na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej odpowiednie zastosowanie mają przepisy kodeksu postępowania karnego?»

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 31/08 – z dnia 25 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy:

„Czy w sytuacji faktycznej, w której sprawca: będąc w stanie nietrzeźwości prowadzi samochód po drodze publicznej na odcinku kilku kilometrów, a następnie, naruszając zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości, nie zachowując należytej ostrożności traci panowanie nad tym pojazdem, powodując uszkodzenie ciała innego uczestnika ruchu drogowego, skutkujące naruszeniem czynności narządów jego ciała na czas nie krótszy niż dni siedem;

można uznać, że takie działanie stanowi jeden czyn i czy wtenczas:

- dopuszczalna jest kwalifikacja prawna tego czynu z art. 177 § 1 k.k. i art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,
- czyn w takiej postaci należy uznać za występki umyślny,
- i w konsekwencji, czy za podstawę wymiaru kary uprawnionym jest powołanie przepisów z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i przy zastosowaniu art. 178 § 1 k.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 32/08 – z dnia 25 lutego 2009 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

I. Do łącznego okresu odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności, określonego w treści art. 151 § 3 k.k.w., stwarzającego możliwość ubiegania się o warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na podstawie art. 152 k.k.w., okres pomiędzy datą zakończenia wcześniej udzielonego odroczenia a datą kolejnej-

go postanowienia o odroczeniu, wlicza się tylko wówczas, gdy wniosek o kolejne odroczenie został złożony przed zakończeniem wcześniej udzielonego okresu odroczenia, przy czym łączny okres udzielonego kilkakrotnie odroczenia nie może, w żadnej sytuacji, przekroczyć roku od dnia wydania pierwszego postanowienia o odroczeniu, chyba że chodzi o kobietę ciężarną lub w okresie 3 lat po urodzeniu dziecka lub sprawowania nad nim opieki.

II. Nadano powyższej uchwale moc zasady prawnej.

I KZP 33/08 – z dnia 25 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów (art. 39 pkt 3 k.k.) podlega zaliczeniu, na podstawie art. 63 § 2 k.k., także okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy lub innego dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów, stosowanego na podstawie art. 137 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 135 ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 ze zm.); rozstrzygnięcie w tym przedmiocie powinno być zawarte w wyroku (art. 413 § 1 pkt 2 k.p.k.), a jeżeli wyrok nie zawiera tego rozstrzygnięcia, sąd podejmuje je postanowieniem na posiedzeniu (art. 420 § 1 k.p.k.).

I KZP 34/08 – z dnia 25 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie:

„Czy możliwe jest wydanie na podstawie art. 94 § 2 k.k. orzeczenia o zwolnieniu z obowiązku umieszczenia w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym sprawcy, który w stanie niepoczytalności określonej w art. 31 § 1 k.k. popełnił czyn zabroniony o znacznej społecznej szkodliwości, pomimo że sprawca ten nie został jeszcze

umieszczony w zakładzie psychiatrycznym w celu wykonania środka zabezpieczającego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 36/08 – z dnia 25 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu:

„Czy przyczyną od strony niezależną, w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k., jest upośledzenie umysłowe strony?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 37/08 – z dnia 25 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy po utracie mocy obowiązującej, to jest z dniem 19 października 2008 r., przepis art. 203 § 1 i 2 k.p.k. jako niezgodny z Konstytucją w zakresie wskazanym w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2007 r., SK 50/06 (Dz. U. Nr 128), uprawnia sąd do wydania postanowienia o zarządzeniu badania psychiatrycznego podejrzanego połączonego z obserwacją w zakładzie leczniczym na okres do 6 (sześciu) tygodni licząc od chwili rozpoczęcia obserwacji?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 38/08 – z dnia 25 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy po utracie mocy obowiązującej, to jest z dniem 19 października 2008 r., przepis art. 203 § 1 i 2 k.p.k. jako niezgodny z Konstytucją w zakresie wskazanym w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2007 r., SK 50/06 (Dz. U. Nr 128), zobowiązuje sąd z urzędu do skierowania sprawy na posiedzenie celem wyda-

nia orzeczenia w przedmiocie zakończenia obserwacji psychiatrycznej podejrzanego w zakładzie leczniczym także na okres do 6 (sześciu) tygodni?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

IV KK 148/08 – wyrok z dnia 12 listopada 2008 r.

Sąd drugiej instancji ponownie rozpoznający apelację, po uchyleniu poprzedniego orzeczenia i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym, związany jest zapatrywaniami prawnymi i wskazaniem sądu kasacyjnego (art. 442 § 3 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.). Oznacza to jednak obowiązek rozpoznania apelacji wyłącznie w granicach przekazania (art. 442 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.) i ustosunkowania się do zarzutów podniesionych w zwykłym środku odwoławczym, a nie do zarzutów sformułowanych dopiero w skardze kasacyjnej.

V KK 195/08 – wyrok z dnia 3 grudnia 2008 r.

1. Zatwierdzenie przez sąd postanowienia prokuratora, o którym mowa w art. 237 § 2 k.p.k., ale z uchybieniem terminowi wskazanemu w tym przepisie dla rozstrzygnięcia w przedmiocie takiego zatwierdzenia, nie delegalizuje samej kontroli i utrwalania rozmów po upływie tego terminu i nie wywołuje skutków określonych w art. 238 § 3 *in fine* k.p.k., które odnoszą się tylko do postanowienia sądu o niezatwierdzeniu przez sąd uprzedniego postanowienia prokuratora o takiej kontroli, także bez względu na to, czy takie niezatwierdzenie nastąpiło przed upływem, czy już po upływie, tego terminu.

2. Postanowienie o zarządzeniu kontroli rozmów telefonicznych powinno określać w jakim postępowaniu jest ona zarządzana, a więc co do podejrzenia jakiego przestępstwa lub jakich przestępstw z katalogu wskazanego w art. 237 § 3 k.p.k., będącego

przedmiotem tego postępowania, stosuje się ją, a także osobę, której kontrola ta dotyczy oraz nośnik informacji, który obejmuje; jeżeli na danym etapie postępowania nie można, w tym i ze względów technicznych, określić tej osoby imiennie, to należy wskazać ją jako dysponenta określonego urządzenia służącego do komunikacji osobistej. Gdy następnie w toku postępowania pojawi się potrzeba objęcia kontrolą rozmów także innych osób niż wskazane w postanowieniu albo innych nośników informacji, którymi dysponują osoby objęte uprzednim postanowieniem, należy wystąpić do sądu o poszerzenie zakresu kontroli. To samo dotyczy sytuacji, gdy z uwagi na zakres prowadzonego postępowania należałoby ją zarządzić także w związku z innymi przestępstwami należącymi do katalogu określonego w art. 237 § 3 k.p.k., objętymi tym postępowaniem, których nie dotyczy poprzednie postanowienie o kontroli i utrwalaniu rozmów. Jeżeli konieczności takie pojawią się w toku prowadzonej już kontroli, a zachodzi wypadek niecierpiący zwłoki, postanowienie o kontroli rozmów może wydać prokurator, występując w terminie 3 dni do sądu o jego zatwierdzenie. Jest to wówczas kontrola legalna, tyle że warunkowo, a więc tylko wtedy, jeżeli będzie następnie zatwierdzona przez sąd.

3. Występowanie w trakcie prowadzonej, a zarządzonej uprzednio lub zatwierdzonej przez sąd, kontroli i utrwalania rozmów, o poszerzenie tej kontroli lub sięganie w tym celu po konstrukcję zawartą w art. 237 § 2 k.p.k., nie jest konieczne, jeżeli ujawniają się w jej toku inne przestępstwa, przynależne także do katalogu przestępstw wskazanych w § 3 art. 237 k.p.k., ale ściśle jednak łączące się z tym lub tymi przestępstwami, co do których zastosowano kontrolę rozmów, np. gdy w ramach kontroli odnośnie przestępstwa zorganizowanej grupy przestępczej (art. 237 § 3 pkt 14

k.p.k.) trudniącej się kradzieżami samochodów i handlem nimi lub ich częściami ujawnia się jedynie, że te kradzieże i obrót tworzą w swym rozmiarze przestępstwa przeciwko mieniu znacznej wartości (art. 237 § 3 pkt 15 k.p.k.) lub odwrotnie, a nie zachodzi potrzeba podmiotowego poszerzenia kontroli czy *vice versa*.

IV KK 204/08 – postanowienie z dnia 10 grudnia 2008 r.

Badając podstawy zezwalające na wniesienie subsydiarnego aktu oskarżenia (art. 330 § 2 k.p.k.), sąd w pierwszej kolejności powinien ustalić w oparciu o zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, ścigania jakich czynów domagał się pokrzywdzony, a następnie na podstawie treści postanowienia o odmowie wszczęcia (umorzaniu) postępowania przygotowawczego stwierdzić, czy postępowanie to zostało zakończone w zakresie całego zawiadomienia złożonego przez pokrzywdzonego. Nie jest natomiast wystarczające porzucenie na porównaniu kwalifikacji prawnych czynów objętych postanowieniem prokuratorskim i subsydiarnym aktem oskarżenia, czy jedynie zestawienie literalnej treści opisów tych czynów.

I KZP 24/08 – postanowienie składu 7 sędziów z dnia 27 stycznia 2009 r.

1. W odróżnieniu od przepisu art. 60 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.), który przewiduje możliwość wystąpienia, przez wskazane tam podmioty, z tzw. abstrakcyjnym zagadnieniem prawnym powstałym na tle rozbieżności w wykładni prawa przez sądy, przepis art. 59 tej ustawy dotyczy tzw. pytań konkretnych, a więc zagadnień pojawiających się przy rozpoznawaniu określonej sprawy w związku z poważnymi wątpliwościami odnośnie wykładni przepisów mających

zastosowanie w tej sprawie, a tym samym ich rozstrzygnięcie musi mieć znaczenie dla wydania orzeczenia w sprawie, w której wystąpiono z zagadnieniem prawnym. Sytuacja jest zatem podobna jak na gruncie art. 441 k.p.k., z tym że dotyczy innego układu procesowego, w jakim pojawia się owo zagadnienie, a powodem wystąpienia są jedynie „poważne wątpliwości co do wykładni prawa” i to powzięte przez Sąd Najwyższy w procedurach określonych w art. 59 ustawy o Sądzie Najwyższym.

2. Jeżeli czynności, prowadzone w ramach porozumienia Ministra Sprawiedliwości z Ministrem Obrony Narodowej przewidzianego w art. 26 § 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676 ze zm.), były ze strony Ministra Obrony Narodowej podejmowane i dokumentowane od dnia 1 stycznia 2007 r. przez Dyrektora Departamentu Kadr Ministerstwa Obrony Narodowej w oparciu o upoważnienie z dnia 27 czerwca 2006 r., udzielone przez Ministra Dyrektorowi Departamentu Kadr i Szkolnictwa Wojskowego tego Ministerstwa (Dz. Urz. MON Nr 12, poz. 163), który to departament zniesiono z dniem 31 grudnia 2006 r., to były to działania podmiotu nieuprawnionego do ich podejmowania, co oznacza, że nie doszło wówczas w sposób prawidłowy do porozumienia, od którego ustawa uzależnia delegowanie przez Ministra Sprawiedliwości sędziego sądu wojskowego do innego sądu.

I KZP 28/08 – postanowienie z dnia 29 stycznia 2009 r.

Zawarte w treści art. 9 § 3 k.k.s. pojęcie „zdolność prawna” oznacza generalną zdolność bycia podmiotem praw i obowiązków cywilnoprawnych oraz publicznoprawnych – w tym z zakresu podatków, ceł, reglamentacji dewizowej czy też organizacji gier i za-

kładów wzajemnych.

I KZP 29/08 – postanowienie z dnia 29 stycznia 2009 r.

Dopuszczalne, a niekiedy nawet konieczne jest doprecyzowanie znamion ustawowych niektórych czynów zabronionych w aktach rangi podustawowej, to jest w rozporządzeniach. Takie działania ustawodawcy nie narusza zasady *nullum crimen sine lege* zawartej w art. 1 § 1 k.k.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 1/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy przepis art. 25 § 2 k.p.c. w dosłownej treści ma zastosowanie do postępowania odrębnego - postępowania w sprawach z zakresu prawa pracy, czy też jego wykładnia powinna uwzględniać specyfikę tego postępowania i w konsekwencji umożliwić sądowi pierwszej i drugiej instancji dokonywanie sprawdzenia wartości przedmiotu sporu na potrzeby pobrania należnych od pozwu i apelacji opłat?

2. Czy sąd drugiej instancji oceniając braki formalne apelacji może dokonać sprawdzenia wartości przedmiotu sporu na potrzeby określenia rodzaju opłaty (podstawowej albo stosunkowej) należnej od apelacji (art. 368 § 2 zd. 3 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c.)?

3. Czy zmiana powództwa dokonana przez pracownika przed sądem pierwszej instancji, polegająca na zastąpieniu żądania uznania wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne (przywrócenia do pracy) roszczeniem o odszkodowanie, bez jednoczesnego zrzeczenia się roszczenia albo bez zezwolenia pozwanego (art. 193 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c.) powoduje zmianę wartości przedmiotu sporu?”

I UZP 3/09

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy na podstawie art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) w związku z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74 ze zm.) dopuszczalne jest wydanie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzji o odpowiedzialności członków zarządu za zaległości składowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością po jej wykreśleniu z Krajowego Rejestru Sądowego?

2. Czy dopuszczalne jest wydanie decyzji, o której mowa w punkcie 1, wyłącznie wobec niektórych członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością?”

I UZP 4/09

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy wydanie decyzji o odpowiedzialności członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za składki na podstawie art. 116 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. 2005 r. Nr 8, poz. 60) w zw. z art. 31 i art. 32 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. 2007 r. Nr 11, poz. 74) musi poprzedzać stwierdzenie bezskuteczności egzekucji składek z majątku spółki w postępowaniu egzekucyjnym, czy też wystarczy, że organ rentowy sam zasadnie oceni, iż z braku majątku spółki egzekucja jest bezskuteczna?

2. Jaki skutek procesowy i materialno-prawny dla rozstrzy-

gnięcia sprawy w postępowaniu odwoławczym wywołuje wydanie decyzji z pkt. 1 bez uprzedniego postępowania egzekucyjnego?”

I UZP 5/09

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy niewypłacone pracownikowi wynagrodzenie za pracę (nawet zasądzone) stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne?”

II PZP 1/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie z zakresu prawa pracy z powództwa pracownika, w której wartość przedmiotu sporu nie przekracza 50 000 zł od zażalenia na postanowienie o oddaleniu wniosku o wyłączenie sędziego pobiera się od stron postępowania opłatę podstawową na podstawie art. 35 ust. 1 zd. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) czy opłatę stałą na podstawie art. 22 pkt 1 wyżej wymienionej ustawy?”

II PZP 2/09

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sędziemu sądu powszechnego przysługuje dodatkowe wynagrodzenie na zasadach wynikających z art. 151¹ k.p. w razie świadczenia pracy w rozmiarze wykraczającym poza normy czasu

pracy określone przez art. 129 § 1 k.p.?”

II UZP 1/09

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy przyznanej na warunkach określonych w art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) ustaje po odpadnięciu przesłanki całkowitej niezdolności do pracy, czy ulega zmianie jedynie wysokość renty gdy zachodzi zmiana stopnia niezdolności do pracy z całkowitej na częściową?”

II UZP 2/09

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dokonana po śmierci posiadacza rachunku bankowego wypłata z tego rachunku, obejmująca świadczenie emerytalne przekazane za okres po śmierci uprawnionego, osobie posługującej się kartą płatniczą i kodem identyfikacyjnym, skutkuje po stronie banku zwolnieniem od obowiązku wypłaty organowi rentowemu kwoty przekazanej przez ten organ na wyżej wymieniony rachunek bankowy?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 5/08 – z dnia 3 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach

Od postanowienia sądu pierwszej instancji o odrzuceniu pozwu w części przysługuje zażalenie chociażby postanowienie to zostało zamieszczone w wyroku; zażalenie to podlega stosownej opłacie niezależnie od opłaty od apelacji wniesionej od zawartego w wyroku rozstrzygnięcia o dochodzonym roszczeniu.

I PZP 6/08 – z dnia 3 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie

Rozpoznanie zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji w przedmiocie obciążenia strony kosztami sądowymi następuje w składzie jednego sędziego (art. 397 § 2 zd. 2 k.p.c.).

II PZP 14/08 – z dnia 4 lutego 2009 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

W przypadku gdy wśród roszczeń z zakresu prawa pracy dochodzonych w jednym postępowaniu (art. 191 i 193 § 1 k.p.c.) znajduje się roszczenie, do rozpoznania którego w pierwszej instancji właściwy jest sąd w składzie jednego sędziego jako przewodniczącego i dwóch ławników (art. 47 § 2 pkt 1 lit. a k.p.c.), sąd w takim samym składzie właściwy jest także do rozpoznania pozostałych roszczeń.